

HASAN BABA

lâline katıldı. İlk dayı Hacı Mehmed'in (el-Hâc Muhammed) damadı olup onun yanında önemli bir rol oynadı. Hacı Mehmed'in Cezayir'e karşı Fransa'nın savaş hazırlıklarından çekinerek Trablusgarp'a kaçması üzerine Hasan Baba 1092 (1681) yılı sonunda iktidarı ele alarak ikinci Cezayir dayısı oldu ve Fransa'ya karşı takınılan düşmanca tavrı o da sürdürdü. Haris, vehimli ve merhametsiz olduğundan birçok düşman kazandı. Çeşitli isyan teşebbüslerini şiddetle bastırdı. 1680'de Murad Bey oğulları arasındaki karışıklıklar sebebiyle Tunus'un iç işlerine karıştı. 1681'de Fas-Cezayir sınırındaki Tilimsân'ı kuşatan Fas Kralı Mevlây İsmâ'il'in ordusu ile savaştı ve onları buradan uzaklaştırdı. Hasan Baba İngiltere'yi isteklerinden vazgeçirip bu ülke ile antlaşma imzaladı. Ancak Fransa Kralı XIV. Louis barışı kabul etmedi. 1682 yılı başlarında Amiral Duquesne kumandasında Cezayir'e gönderdiği donanma 29 Temmuz 1682'de Cezayir önlerine geldi ve burayı 26 Ağustos'tan 12 Eylül'e kadar bombardıman etti. Hasan Baba bu muhasaraya karşı koydu. Cezayir donanmasının 13 Eylül'de yaptığı ani bir saldırı sonucunda Fransızlar geri çekilmek zorunda kaldılar. Hiçbir şey elde etmeden geri dönen Duquesne 1683'te tekrar geldi ve 26 Haziran'da Cezayir şehrini yeniden topa tuttu. Bu durum karşısında Hasan Baba amiralle görüşmeyi kabul etti ve esirleri bırakmaya razı oldu. Rehine olarak rakibi sayılan Mezemorta Hüseyin Paşa'yı gönderdi, hıristiyan esirler de iade edildi. Bu arada tazminat konusundaki müzakereler devam etti. Ancak Duquesne tarafından serbest bırakılan Mezemorta Hüseyin Paşa karaya çıkınca reisleri toplayarak Cenîne'yi bastı, Hasan Baba'yı öldürterek kendisini dayı ilân etti (22 Temmuz 1683).

BİBLİYOGRAFYA:

C. Droohqjwska, *L'histoire de l'Algérie racontée à la Jeunesse*, Paris 1853, s. 168-169; H.de Grammont, *Histoire d'Alger sous la domination turque: 1516-1580*, Paris 1887, s. 220-225, 242-251; Aziz Samih İtler, *Şimali Afrikada Türkler*, İstanbul 1937, II, 6-8; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, III/2, s. 299, 300; Abdurrahman b. Muhammed el-Cilâfi, *Târîhu'l-Cezâ'iri'l-İ-âm*, Beyrut 1400/1980, III, 190-193; *el-Kâmûsü'l-İslâmî*, II, 79; Ebû'l-Kâsım Sa'dullah, *Ebhâş ve âra' fi târihi'l-Cezâ'ir*, Beyrut 1990, III, 178; Mouloud Gaid, *Türkler İdaresinde Cezayir* (trc. Faik Melek), Ankara 1996, s. 100-104; G.Yver, "Hasan Baba", *İA*, V/1, s. 314-315; R. Le Tourneau, "Hasan Baba", *EP* (İng.), III, 247.

ATILLA ÇETİN

HASAN BABA TEKKESİ

Yunanistan'ın kuzey kesiminde
Tesalya'da tekke külliyesi.

Tesalya'da bugün adı Larissa olan Yenişehir ile Ampelakia arasında Tempe (Tempi) vadisinde Yenişehir'in 20 km. kadar uzağında bulunan Hasan Baba Tekkesi'nin kurucusu ve kuruluş tarihi hakkında bilgi bulunmamaktadır.

Osmanlı medeniyetinde, zor geçit veren boğazların korunması ve yöreden geçen yolculara gerektiğinde yardımcı olunması için buralarda kurulan tekkelerin dervişleri görevlendirilmişti. Hasan Baba Tekkesi bu türden önemli tesislerden biriydi. Tekkenin ayakta kalabilmiş yapılarından biri, mimarisi ve bilhassa duvar örgüsü bakımından XV-XVI. yüzyılların yapı sanatına işaret etmektedir. Ömer Lütfi Barkan'ın, Kanûni Sultan Süleyman dönemine ait *732 nr.lı Paşa İli Defteri*'nden derlediği notlar arasında, "Zâviye-i Hasan Baba, Veled-i Yağnur" başlığı altında (nr. 179) bir zâviyenin adı geçmekteyse de bunun Yenişehir yakınlarındaki Hasan Baba Tekkesi olup olmadığı bilinmemektedir. Evliya Çelebi'nin Karaferye'den (Verria) sonra bahsettiği mesirelik bir yerdeki Hasan Baba Sultan ziyaretinin de (*Seyahatnâme*, VIII, 186) buradaki Hasan Baba Tekkesi olmadığı bellidir. Ekrem Hakkı Ayverdi, Avrupa'daki Osmanlı dönemi mimari eserlerine dair kitabının Yunanistan bölümünde genellikle eski kayıtlara dayanarak bilgi verirken bu tesis hakkında aydınlatıcı bir açıklama yapmamıştır.

Tempe vadisinin girişindeki düzlükte kurulan Hasan Baba Tekkesi ve vadideki köprü ile çevrenin vahşi güzelliği yabancı seyyahların dikkatini çekmiştir. E. Dodwell, 1801-1806 yılları arasında Yunanis-

tan içinde gerçekleştirdiği seyahatte 1805'te bu tekkenin bir resmini yaptırmış, Baltık Almanları'ndan Graf Otto Magnus von Stackelberg 1812 yılında Tempe vadisinin bir desenini çizmiş, 1899'da burayı gören O. Kern de vadiyi tasvir etmiştir.

Eski resimlerinde görüldüğü gibi bir düzlükte kurulan tekke kubbeli bir yapı ve minaresiyle dikkati çekiyordu. Ayverdi'nin minarenin binadan ayrı oluşuna şaşması yersizdir. Çünkü Dodwell'in yaptığı resimde bu minare, dikdörtgen planlı ve üstü kiremit kaplı bir caminin bitişiğinde açık şekilde gösterilmiştir. Fakat daha sonra cami yıktırılmış, minare ise uzunca süre ayakta kalmıştır. Tekkenin 1910'da von Lüpke tarafından çekilen fotoğraflarından birini E. Reisinger yayımlamıştır. Bu fotoğrafta kubbeli bina ile minare görülmekte, arka planda tekke binası farkedilmektedir. Minareye bitişik olması gereken cami ise bütünüyle ortadan kalkmıştır. Kubbeli yapı yaşlı servilerle çevrilidir. Minarenin arkasında görülen tekke kâgir bir zemin üzerinde ahşap kirişli bir yapıdır. Üstü kiremit kaplı çatı ile örtülüdür. Yine aynı fotoğraf, kubbeli yapının giriş cephesine bitişik bir ek kanadın varlığını da belli eder. Aynı yıllarda çekilen diğer bir fotoğraf kubbeli bina ile ona bitişik yapıyı yakından gösterir. Üstü kiremit örtülü bu bina çok alçak olup pencereleri klasik boşaltma (tahfif) kemerlidir.

Yakın tarihlere Hasan Baba Tekkesi hakkında bir monografi yayımlayan Bakalopoulos'un kitabında tekkeden günümüze kalanların birkaç fotoğrafı ile kubbeli binanın planı da yer almaktadır. Kalan izlerden dört sütunlu, kubbeli, üç bölümlü bir son cemaat yerinin var olduğu tahmin edilmektedir. Bu kısım daha sonra, kiremit kaplı çatısı olan ve bir tarafta esas kitleden dışarı taşan bir ek bina ile işgal edilmiştir. Kare biçimindeki kubbeli

Hasan Baba
Tekkesi'nin
eski bir
gravürü
(Dodwell'den)

Hasan Baba Tekkesi – Yunanistan (Semavi Eyice fotoğraf arşivi)

bina düzenli bir teknikle kesme taştan yapılmıştır. Cümle kapısı, camilerin çoğunda rastlandığı gibi iki yanında oturma nişlerine sahiptir. İçten 6 x 6 m. ölçüsündeki mekânı sekiz köşeli sağır kasnağa oturan bir kubbe örter. Bakalopoulos'un çiziminde içeride bir de mihrap nişi gösterilmiştir. Kubbeye geçiş köşelerde içleri dilimli tromplarla sağlanmış, kasnak hizasında kubbe eteğinde üç sıra mukarnaslar işlenmiştir. Bina oldukça yüksek bir kitle halindedir. Yan cephelerinde altta bir, kible cephesinde iki pencere vardır. Bunlar mermer çerçeveli ve tuğladan boşaltma kemerlidir. İçlerinde demirden lokma parmaklıklar vardır. Üstte her cephede daha küçük ikişer pencere açılmış, bunun yukarısına tek pencere yapılmıştır. Bu kubbeli bina her bakımdan bir cami görünümüne sahiptir. Fakat hemen yanında bir vakitler yükselen minarenin ayrı bir cami binası ile birlikte oluşu şaşırtıcıdır. Bugünkü durumda bu garip birleşime bir çözüm bulmak mümkün değildir. Kubbeli binanın, tekkiye adını veren Hasan Baba'nın türbesi olabileceği bir ihtimal olarak düşünülebilirse de büyüklüğü ve cami hüviyetinin ağır basması bu yolda tahmin yürütmeyi zorlaştırmaktadır. Tesalya'nın bu bölgesinde Balkan savaşına kadar Türkler'in yaşadığı, hatta Hasan Baba Tekkesi'nin yakınındaki köylerin Balamutlu (Palamutlu), Dereli gibi Türkçe adlar taşıdığı dikkate alınırsa (Baedeker, s. 220) buradaki müslümanların bu camiyi bir süre daha yaşattıkları söylenebilir. Bakalopoulos, binanın iç duvarlarında bir kuşak halinde uzanan, koyu zemin üzerine beyaz bir hatla yazılmış yazıları da tesbit ederek bunların fotoğraflarını yayımlamıştır.

Gerek Bakalopoulos'un monografisindeki resimden (*Ta Kastru tou Platamona*,

rs. 5), gerekse Ayverdi'nin eserinde yer alan 1969'da çekilmiş fotoğraftan minarenden de artık hiçbir iz kalmadığı anlaşılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evlîya Çelebi, *Seyahatnâme*, VIII, 186; E. Dodwell, *Views in Greece*, London 1830, II, s. VI; a.e.: *Klassische Stätten und Landschaften in Griechenland, Impressionen von einer Reise um 1800* (ed. U. Sinn), Dortmund 1982, s. 60 karşısındaki IV.; K. Baedeker, *Grèce*, Leipzig - Paris 1910, s. 220; O. Kern, *Nordgriechische Skizzen*, Berlin 1912, s. 15 vd.; E. Reisinger, *Griechenland Landschaft un Reisender*, Leipzig 1916, lv. 81; F. W. Hasluck, *Christianity and Islam under the Sultans*, Oxford 1929, II, 533; G. Rodenwaldt, O. M. von Stackelberg, *Der Entdecker der Griechischen Landschaft*, München-Berlin [1957], lv. 34; Cengiz Orhonlu, *Osmanlı Devrinde Derbend Teşkilâtı*, İstanbul 1967, s. 93, 144; A. E. Bakalopoulos, *Ta kastru tou Platamona kai tes Orias Tempon kai o tekas tou Khasan Mpampa*, Thessaloniki 1972, s. 65-84; H. Hald - H. von Hofmannstahl, *Griechenland, Baukunst-Landschaft-Volksleben*, Berlin, ts., rs. 143; Ayverdi, *Avrupa'da Osmanlı Mîmârî Eserleri IV*, s. 316, 374 (rs. 243.1-243.3); Ö. Lütfî Barkan, "Osmanlı İmparatorluğunda Bir İşkân ve Kolonizasyon Metodu Olarak Vakıflar ve Temlikler: İstîlâ Devrinin Kolonizatör Türk Dervişleri ve Zaviyeler", *VD*, II (1942), s. 341; Semavi Eyice, "Varna ile Balçık Arasında Akyazılı Sultan Tekkesi", *TTK Belleteri*, XXXI/124 (1967), s. 563 (not 22), rs. 22-23.

SEMÂVÎ EYİCE

HASAN-I BASRÎ

(الحسن البصرى)

Ebû Saîd el-Hasen
b. Yesâr el-Basrî
(ö. 110/728)

Basralı meşhur tâbî, âlim ve zâhid.

21 (642) yılında Medine'de doğdu. Babası Yesâr'ın (müslüman olmadan önceki adı Feyrûz), Irak'ın fethi sırasında Basra yakınındaki Meysân kasabasından Medine'ye getirilen esirlerden olduğu söylenir. Oğlunun şöhreti dolayısıyla daha çok Ebû'l-Hasan adıyla tanınan Yesâr, kaynaklarda Zeyd b. Sâbit'in veya Enes b. Mâlik'in halasının âzatlısı olarak gösterilir ve efendisine nisbetle kendisine Ensârî nisbesi verilir (İbn Sa'd, VII, 156). Hasan-ı Basrî'nin annesi Hayre, Resûl-i Ekrem'in eşi Ümmü Seleme'nin âzatlısı ve hizmetkârıdır. Bundan dolayı Hasan'la daha çok Ümmü Seleme ilgilenmiş, bilgili ve hakîm bir kişi olarak yetişmesinde bu ortamın büyük rolü olmuştur (İbn Hallikân, II, 69; Ahmed Halîl Cum'a, I, 161-167). Kendisinden küçük olan iki kardeşinden Saîd hadisçi, Ammâr ise Allah korkusundan dolayı çok ağlamakla tanınan bir zâhid idi.

Hz. Ömer başta olmak üzere birçok sahâbinin duasını alan Hasan-ı Basrî on iki yaşında Kur'an'ı ezberledi. Yetmiş Bedir gazisi olmak üzere 120 kadar sahâbî ile görüşme imkânı buldu. Daha sonra Vâdiilkurâ'ya giderek burada kendini ilme verdi. İstifade ettiği sahâbîler arasında Enes b. Mâlik ilk sırada yer alır. Hz. Ali'nin halife olmasının ardından ailesiyle birlikte Basra'ya gitti ve ömrünü burada geçirdi. Arap olmayan bir kadınla evliliğinden bir kızı ile Saîd ve Abdullah adlarında iki oğlu oldu.

Hasan-ı Basrî, Basra Valisi Süleyman b. Harb'in verdiği kadılık görevini bir süre ücret almadan yaptıktan sonra istifa ederek ilim ve vaazla meşgul olmaya başladı. Yetiştirdiği öğrenciler arasında Ey-yûb es-Sahtiyânî, Katâde b. Diâme, Amr b. Ubeyd, Vâsıl b. Atâ, Abdullah b. Avn, Mâlik b. Dînâr ve Mübârek b. Fedâle bulunmaktadırlar. Muâviye zamanında Rebî' b. Ziyâd'ın kumanda ettiği bir sefere katılarak Rebî'e kâtiplik yaptı. Mühelleb b. Ebû Sufre kumandasında Kâbil üzerine gönderilen bir orduya da katıldı (İbn Sa'd, VII, 175). Bu iki sefer dışında hayatını Basra'da vaaz ve ibadetle geçiren Hasan-ı Basrî Receb 110 (Ekim 728) tarihinde burada vefat etti.

İyi bir hatip ve etkili bir vâiz olan Hasan-ı Basrî feshat ve belâgatın doruk noktasına ulaşmıştır (Câhiz, I, 211). Özlü ve akıcı üslûbu, derin bir tefekkürün, mânevî bir tecrübenin ürünü olan hakîmâne sözleri özellikle zâhidler, sûfîler ve vâizler üzerinde her zaman etkili olmuştur. Onun sözleri tesir bakımından peygamberlerin sözlerine benzetilmiştir (Ebû Nuaym, II, 147). Kaynakların verdiği bilgiye göre Hasan-ı Basrî dünyaya ve dünya malına değer vermez, elinde bulunan şeyi ihtiyaç sahiplerine dağıtırdı. Zamanını eviyle meşgul etmez, mesceide ve evinde dinî sohbetler yaparak halkı İslâm'ın ibadet ve ahlâk prensiplerini samimiyetle benimseyip tam bir ihlâsla yaşamaya davet ederdi. Devamlı Kur'an okurdu. Ashabın hayatına derin bir özlem duyan Hasan-ı Basrî bu özlemini şu sözlerle ifade etmiştir: "Yetmiş Bedir gazisine yetiştim... Siz onları görseydiniz deli sanırdınız; onlar da sizin iyilerinizi görselerdi artık ahlâkın kalmadığına hükmeder, kötülerinizi görselerdi bunların hesap gününe bile inanmadıklarını söylerlerdi" (a.g.e., II, 134).

Hz. Osman'ın şehid edilmesi, Cemal ve Sıffîn savaşları, Kerbelâ Vak'ası gibi birçok fitneye şahit olan Hasan-ı Basrî bu konulardaki düşüncelerini cesaretle ortaya